

áмовъ, и Бгъ Исáковъ, и Бгъ 'Iáкшвовъ: Бгъ, не ѣ Бгъ на-мёртви те, но Бгъ на жи́ви те:

33 И като чѣха това на-роди те, чѣдехасе на оученіе то мѣ.

34 Я Фарісеи те като чѣха че заграми са да дѣеи те, со-брахасе на кѣпъ.

35 И ѣдинъ ѿ нѣхъ за-конодѣитель, попыта го, за да го искѣшава, и гово-реше:

36 Оучителю, кола заповѣдь ѣ по голема въ зако-натъ;

37 Я Исѣсъ мѣ рече: ще да возлюкишъ Господа Бга твоего со сичко то си се́ра-це, и со сичка та си дѣша, и со сичка та си мѣсль.

38 Таа ѣ перва та и голе-ма заповѣдь.

39 И втора та подобна ѣ ней: ще да возлюкишъ со-сѣда си като самсеке си.

40 На тѣа дѣйте заповѣ-ди, сичкио законъ, и проро-цы те висатъ.

41 И като кеха се собрали Фарісеи те, попыта ги Исѣсъ,

42 И рече: що ви се чини за христѣ, чий ѣ Ѣ́иъ; ре-коха мѣ: Давидовъ,

43 Рече имъ: каквѣ про-чее Давидъ, като проро́чест-вѣва, съ Дхъ Бжѣй го на-рича Господа; и говори:

44 Рече Господь на Гос-пода моего, сѣди ѿ дѣсна та ми страна, докле да тѣримъ враговѣ те твои подножіе на-нозѣ те ти.

45 Яко прочее Давидъ го нарича Господа, каквѣ мѣ ѣ Ѣ́иъ;

46 И никой не мѣжеше да мѣ ѿговори сло́во: нито смѣшеше нѣкой ѿ Ѣ́иъ дѣнь да го попыта вече нѣщо.

ГЛАВА ВГ.

ТОГЯВЯ Исѣсъ рече на народи те и на оученицы те си, и говореше:

2 На Мѡѡсеѡво то сѣдѣ-лицѣ сѣданаха книжници те и Фарісеи те.

3 Ѣ́ичко то прочее штоо ви речатъ да вардите, вар-дѣте го, и правѣте го: но по нѣхны работы не правѣте, понѣже казѣватъ, а не пра-ватъ.

4 Заштоо сврзѣватъ то-вары тежки и мжчны за носенѣ, и тѣратъ ги на ра-мена та на-человѣцы те, а сами нешатъ нито съ прѣ-статъ си да ги поклѣтатъ.

5 И сички те свои работы праватъ за да ги видатъ чело́вѣцы те: и разширѣ-ватъ хранилища та свои, праватъ голѣми (рѣка́вѣ те и) поли те на-дрѣхи те си:

6 И ѡбѣчатъ напредъ да